

NS Zpravodajství

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1081

02.12.2023 (134)

Michael Kühnen Politické vojenství: Tradice a duch SA

Část 4

ZNEMOŽNĚNÍ (1934 - 1945)

Poprava nejlepších vůdců SA 30. června 1934 zlomila SA vaz: její početní stav byl nyní značně zredukován a politicky zcela oslaben. Až do roku 1945 se nemělo nic změnit. Bez jakékoli skutečné funkce ve Třetí říši tvořily SA od nynějška obrovský apolitický vojenský sportovní klub bez jakéhokoli významu. Ani válka, která znovu začala v roce 1939, na tom nic nezměnila: SA nesměla vytvářet vlastní vojenské formace, většina mužů SA plnila svou povinnost ve wehrmachtu, stejně jako všichni ostatní příslušníci lidu, vůdci SA bojovali a umírali na podřadných velitelských postech, aniž by mohli mít jakýkoli formativní vliv.

Léta u moci jsou tedy pro toto téma spíše neproduktivní. Nicméně i když chyběly pozitivní možnosti pro formování SA, právě analýza znemožnění SA a jeho následků v negativní sféře nabízí zásadní úhly pohledu na tradici SA:

SA ze své podstaty nikdy nebyla samostatnou politickou silou, ale vždy měla být organizačním rámcem pro militantní elitu strany. Znevolnění SA proto nevyhnutelně muselo ovlivnit i význam a asertivitu NSDAP, jejíž militantní odnoží byla. Hnědé košile byly nejjasnějším a nejčistším vyjádřením ducha národního socialismu, a jejich znemožnění proto prakticky vedlo k úpadku NSDAP jako revoluční a formativní síly. Rozhodnutí z 30. června 1934 přineslo zřeknutí se dokončení

revoluce na všech úrovních a dělby práce s reakcí, jejíž mocenské bašty v armádě, administrativě a hospodářství zůstaly nedotčeny výměnou za slib věrnosti Vůdci. To znamenalo, že zásadní oblasti státního a společenského života byly straně odebrány z vůle a možnosti věci utvářet. Dřívější tvrzení, že "**strana velí státu**", bylo ve společenské realitě prakticky anulováno. NSDAP vykonávala kontrolu, pokud to bylo možné, v důsledku národního povstání v letech 1933/34. V roce 1933 se však strana rozhodla, že se bude podílet na řízení státu.

Po roce 1934 zůstala revoluce nedokončená a strana, postrádající revoluční, idealistický a bojovný prvek původní SA, se i v rámci svých možností stále více zvrhávala v to, co jsem kdysi na jiném místě popsal jako "slavnostní výbor pro pořádání vzpomínkových akcí"! Jistě, byly vykonány velké věci:

Tam, kde se NSDAP dokázala prosadit, se jí podařilo svými dílčími útvary poskytnout skutečný a účinný důkaz národněsocialistické vůle k utváření věci - v sociální oblasti prostřednictvím Německé dělnické fronty, v oblasti výchovy mládeže prostřednictvím Hitlerjugend, v oblasti náboru a výchovy německých žen prostřednictvím Svazu žen NS. Tyto úspěchy dávají tušit, jaký by byl efekt, kdyby se straně podařilo prosadit svůj někdejší nárok na totální moc ve všech oblastech. Tímto způsobem však Dr. Goebbels svou fascinující propagandou vytvořil nakonec nebezpečnou iluzi, že nacionálně socialistický stát byl realizován, zatímco Třetí říše byla ve svých podstatných mocensko-politických základech nanejvýš Německem, které se stává nacionálně socialistickým, což podle Rosenberga bude potřebovat ke své realizaci asi tři generace - tedy než vyroste první generace, zcela vyškolená a vychovaná nacionálním socialismem. Národněsocialistický stát tedy nebyl založen na mocensko-politickém vítězství a formativní síle revoluční strany pronikající do všech oblastí, jak bylo původně zamýšleno, ale v podstatě výhradně na tom, že se vůdce strany stal říšským kancléřem a pochopil, jak tuto funkci vybavit mimořádnými pravomocemi. To také vysvětluje, proč po smrti vůdce reakce rychle znovu povstala a dokázala obnovit systém podle svých představ, zatímco národně socialistické hnutí bez stranického vůdce u moci ztratilo na jednu generaci téměř veškerou akceschopnost a znovu ji získalo až v sedmdesátých letech.

Po 20. červenci 1944 se stranickému kancléřství pod vedením P. Bormanna podařilo stranu více zapojit do moci: Po vytvoření Gauverteidigungskommissariate (komisariátů obrany gau) a Volkssturmu (lidové bouře), který byl podřízen straně, vrátil Adolf Hitler po deseti letech osud Říše zpět do rukou NSDAP, ale v mnoha ohledech to bylo příliš pozdě.

Koneckonců je fascinující sledovat, jak se pod tlakem a válečnými útrapami stále zřetelněji ukazuje oprávněnost Röhmových obav a návrhů: S téměř desetiletým zpožděním se při budování Waffen-SS jako elitní jednotky ovlivněné národními

socialisty a Volksturm jako národně socialistických lidových milicí realizovala původní koncepcí náčelníka generálního štábu Wehrmachtu, strana pod Bormanovým vedením vedla po 20. červenci 1944 zoufalé tažení proti síle reakce a vedení Wehrmachtu se ukázalo být prolezlé reakčními zrádci.

Dva autentické výroky Vůdce z roku 1945 ukazují, do jaké míry se zbavení SA pravomocí 30. června 1934 stalo rozhodující tragédií Třetí říše:

"Na mém náhrobku by mělo být napsáno: "Ernst Röhm měl pravdu: Potřebovali jsme Wehrmacht naplněný revolučním - nacionálně socialistickým duchem!" a "Byl obětí svých generálů!"

Kromě kompromisu s reakcí a pokračujícího oslabování SA přinesl 30. červen 1934 ještě třetí osudovou událost, která měla rovněž přispět k pádu Třetí říše: Zrod dogmatismu!

Dogmatismem rozumíme vnitřní postoj, který prohlašuje jednotlivá přesvědčení nebo dokonce ucelený systém přesvědčení za absolutní pravdu, a tím znásilňuje a ohýbá rozmanitost a otevřenost přírody a skutečnosti. Takový postoj je vždy zhoubný, protože snaha uzavřít skutečnost do klece absolutních přesvědčení a ohýbat ji do tvaru vede vždy k chování, které je v rozporu s přírodou, a k nelidskosti ve snaze podřídít přírodu a její zákony dogmatu. Protože to odporuje vnitřní přirozenosti člověka, dogmatismus vyvolává u svých stoupenců umělý a hysterický fanatismus, který má přehlušit vnitřní pochybnosti, ale jeho odpůrci jsou potlačováni, aniž by to mělo jiné opodstatnění než to, že se nechtějí sklonit před bludným systémem, nechtějí popřít přírodu a skutečnost. Od primitivních, vyšších a jednoduchých nesmyslů, jako je křesťanská doktrína "věřím tomu, protože je to absurdní" a liberálně-kapitalistický základní zákon "lidské rovnosti", až po sofistikovaný systém "my", katolické dogma, psychoanalýzu nebo marxistickou doktrínální stavbu, je oblouk dogmatického překrucování skutečnosti, z něhož pramení nelidskost ideologií, rozsáhlý.

Národní socialismus naproti tomu není ideologií - nestaví dogmatickou, umělou doktrínální stavbu z bludných přesvědčení, nýbrž nahlíží na skutečnost jako na svět a životní názor, získává v ní pevnou pozici prostřednictvím poznání přírody a jejích zákonů a buduje na ní přirozený, organický životní řád. Národně socialistická strana také není dogmatická - vyžaduje kázeň a podřízení se stranické linii nikoli proto, že by si činila nárok představovat absolutní pravdu ideologických doktrín, ale proto, že taková kázeň je nezbytná, aby bojovné, revoluční hnutí mohlo nahradit vládnoucí společnost, která je v rozporu s přírodou, společenstvím, Novým řádem, který je v souladu s přírodou a druhem!

Totéž platí i pro SA: ani zde se nevnucovala žádná umělá ideologie, ale rozvíjel se

svobodný, revoluční životní postoj, díky němuž militantní národní socialista - politický voják - nachází své správné místo v lidském společenství a svým bojovým nasazením pomáhá uskutečňovat Nový řád!

K nacionálnímu socialismu vede lidi mnoho osobních důvodů a životních postojů - mezi nimi mohou být i důvody dogmatické povahy, neboť dogmatismus se svým příslibem jistoty a konečného vysvětlení a se svou neúprosnou rigiditou je pro mnoho lidí stálým pokušením úniku před nemilosrdnou realitou. Celkově se však národní socialismus, strana a její SA vždy držely stranou dogmatismu.

To se změnilo také 30. června 1934: Z toho profitovala nejen reakce, která se zbavila pravomocí SA, jež od té doby zůstala nezpochybnitelná, dokud se 20. července 1944 neprojevila její národní nespolehlivost a zrada - profitovala z toho i SS, která již nebyla podřízena štábnímu vedení SA, stala se samostatnou organizací a získávala rok od roku větší moc a vliv až do konce, dokonce se rozrostla ve stát ve státě! Esesáci v bojových, mírových i válečných letech byli také politickými vojáky. To, co bylo dosud popsáno pro SA, platí do značné míry i pro SS, které původně neměly být ničím jiným než další selekcí a elitní formací v rámci politického vojska.

Nemůžeme se tedy divit, že SS v tvrdém boji krok za krokem nejprve ovládly vnitřní bezpečnostní aparát a nakonec ve válce s Waffen-SS definitivně realizovaly nacionálně socialistickou revoluční armádu. To také vysvětluje příkladnou vojenskou velikost, kamarádství, disciplínu, ochotu k obětem a nasazení esesáků, kteří v mnoha ohledech realizovali nárok Adolfa Hitlera na nacionálního socialistu - být "nejčistším ztělesněním hodnoty rasy a osobnosti"! V tom všem - zejména na příkladu Waffen-SS - vidíme skutečný vzor politického postoje vojáka k životu. Ale to všechno vlastně není pro SS typické: mnohem důkladněji a nakonec i vyzařující do všech mužů našeho národa, kteří jsou způsobilí k vojenské službě, o to se podle Röhmových představ měla od samého počátku snažit a realizovat SA a její elitní formace - štábní stráž SA - a jistě by se tak stalo v případě vítězství nad reakcí a zahájení druhé revoluce.

Problém SS však nespočíval primárně v tom, že by potřebný vývoj, který byl s její pomocí 30. června 1934 zastaven, musela nyní po letech dohánět, a to s ohledem na prakticky již prohranou válku - problém spočíval spíše v tom, že SS, stejně jako SA, původně vycházela z modelu politického vojáka v rámci nacionálněsocialistického hnutí, ale pod vlivem svého říšského vůdce Himmlera stále více rozvíjela vlastní dogmatickou ideologii, která nakonec měla s nacionálním socialismem společný pouze název:

SS se nespokojila s tím, že je složkou národně socialistické strany, a tím pádem nachází své místo ve Volksgemeinschaft, což bylo pro SA vždy samozřejmostí, ale považovala se za stát ve státě - za budoucí pány, nikoli za součást Volksgemein-

schaft!

Na tomto místě není třeba podrobně rozebírat ideologii SS a dokazovat její vnitřní neslučitelnost s nacionálně socialistickým pohledem na život. Postačí snad jen několik klíčových slov: Součástí ideologie SS byla nadřazenost nordické rasy, méněcennost slovanských národů, budování dědičné aristokracie jako absolutně vládnoucí třídy - to vše jsou protipřírodní a dogmatické názory, které rozhodně odporují základním bodům nacionálněsocialistického pohledu na život - uznání rasové rozmanitosti (což vylučuje rasovou nenávisť!) a myšlenka národního společenství (která je stejně neslučitelná s jednostrannou úctou k nordické rase, která představuje v německém národním těle jen menšinu, jako je neslučitelná s proklamovanou panskou šlechtickou mocí nové krve!) Na ideologické odcizení navázalo odcizení organizační: teoreticky byla SS složkou NSDAP - v praxi však stále více tvořila zcela samostatný mocenský orgán Třetí říše a s nacionálněsocialistickým Volksstaatem ji nakonec spojovala pouze osobní přísaha věrnosti Adolfu Hitlerovi. Na vrcholu své moci snily vedoucí kruhy SS o nezávislém řádovém státě SS v Burgundsku jako státním jádru evropského kontinentu podmaněného nordickou rasou a o konečném nahrazení národně socialistické strany jako vedoucí síly po konečném vítězství a smrti Vůdce a jejím nahrazení SS.

Je třeba výslovně poznamenat:

Odmítnout je třeba nikoliv myšlenku řádu, elitního vzdělání nebo dokonce skutečné rasové šlechty jako takové, ale její smíšení s nordickými bludy o vyvolenosti a podobnými dogmatickými degeneracemi, které uměle roztrhaly a rozdělily zamýšlenou Volksgemeinschaft, stejně jako proti nám poštvaly všechny ostatní národy a rasy! Takovým myšlenkám se samozřejmě oddával jen úzký okruh uvnitř SS, ale bohužel byly velmi silné a nakonec rozhodující, protože za nimi stál sám Reichsführer-SS. Himmler v podstatě nikdy nacionálnímu socialismu nerozuměl, pouze se snažil využít této záminky k prosazení své vlastní ideologie rasové pýchy a nepochopeného panského lidství. Není třeba dalších podrobností, abychom si uvědomili, jak moc tato ideologie SS poškodila naši věc a přispěla k pádu nacionálně socialistického lidového státu! Jak bylo uvedeno výše, takové dogmatické tendence jsou SA stejně cizí jako vytváření státu ve státě!

Proto když jsem v roce 1977 začal budovat novou SA, která se hlásila k tradicím historického Sturm-Abteilung, její součástí bylo od počátku také rozhodnutí: "Dokud budu mít v tomto hnutí co říct, žádná nová SS nebude!".

Mezitím jsme to přes určitý odpor v naší komunitě plně prosadili. Krize kolem křídla SS v naší komunitě, shromážděného kolem bývalého člena organizačního vedení ANS/NA Arnda-Heinze Marxe, ukázala, jak oprávněné byly naše obavy ze

škodlivého nového vydání ideologie SS.

Pokušení dogmaticky zkreslovat naši představu se samozřejmě neomezuje jen na okruh SS a samozřejmě i v SS bylo mnoho pozitivního (jak bylo popsáno) - ale mimo SS se dogmatismus nikdy rozhodujícím způsobem a vlivně neprojevil.

Ale protože SS byla přímým příjemcem zbavení SA pravomocí 30. června 1934, je pro nás BOJ PROTI DOGMATISMU součástí tradice, v níž stojíme, spolu s bojem proti reakci, o němž již byla řeč! Naše přísaha, že se 30. červem 1934 nesmí v dějinách našeho hnutí nikdy opakovat, vyžaduje rozhodné odmítnutí dogmatických ideologií a organizačních tendencí k nezávislosti uvnitř našeho společenství. Pro naše politické vojáky je to osmý aspekt tradice SA!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Zpravodajství
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Přední zpráva
Rozhovor s Molly

Část třetí

Popíšte současné projekty ze zjevné týkající filozofie a umění.

Popíšte prosím svůj názor na dopad těchto témat v politice.

Molly: Snažím se stále aktualizovat fotogalerii, ale většinou se soustředím na Adolfa Hitlera a Armádu lidstva (www.mourningthescient.com/truth.htm). Teď jsem na 21 stránkách a mám toho ještě hodně před sebou. Studium druhé světové války je absolutně informační minovce pole. Hledejte informace o jedné věci a najdete další dvě, které je třeba prozkoumat. Připadáte si trochu jako archeolog, který odkrývá pohřbenou minulost. Mínilost, kterou by raději nevytahovali na světlo. Za záplavu informací a obřadů můžeme opět podítkovat internetu. V průběhu let se vynořily nesmírné věci z míst po

the NEW ORDER

Number 179 (133) Founded 1975 April 29, 2022 (136)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are anti-White immigration, culture destruction, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Paul Hitler
Gerhard Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO je největší na světě Dodavatel národně socialistické propagandy!

Tištěná a online periodika v mnoha jazycích
Stovky knih v mnoha jazycích
Stovky webových stránek v mnoha jazycích

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!